

Důchodcova pozdní odpoledne

Tento článek je o tom, že přání se někdy může i splnit.

Již jsem více než rok v důchodu a tak také trochu ten rok bilancuji. Když jsem ještě pracoval, snad nejvíce mne mrzelo, že nemohu absolvovat atletické závody, konané ve všední den odpoledne. Po odchodu do důchodu jsem se tedy dočkal. Začalo to již v zimě jedinečným seriálem devíti halových jabloneckých střed. Do haly jsem přicházel již hodinu před začátkem (pravidlo Jirky Soukupa), v klidu si vybral disciplíny, odprezentoval se, rozcvičil a závodil. Tedy žádné stíhání posledních disciplin programu, jako tomu bylo v době, kdy jsem ještě pracoval.

Potom přišlo léto a já absolvoval přespoláky na hradě Pecka (středa 15.6) a v Lomnici nad Popelkou (čtvrtek 23.6) a dráhové závody Východočeského turné ve Dvoře Králové (středa 17.8) a v Jičíně (úterý 23.8). Na podzim to pokračovalo dvěma atletickými středami v Houštce a Kotlářskou desítkou v Praze (středa 5.10). Na závody jsem vyjížděl již před polednem, nejčastěji vlakem ze zastávky u mé zahradní branky (tato zastávka byla nově zřízena asi měsíc po mém odchodu do důchodu). Po příjezdu do místa konání závodu jsem si zpravidla koupil noviny a šel do cukrárny. Zde jsem si dal kávové menu, tj. kávu, lehký zákusek a místo likéru zmrzlinu. Přeci jdu závodit! Dvě hodiny před startem jsem opustil cukrárnu (pravidlo Pavla Rudolfa, že dvě hodiny před startem se již nemá jíst) a odešel na stadión, kde jsem byl nejméně hodinu před začátkem závodů (viz již zmíněné pravidlo Jirky Soukupa). Tenhle rituál jsem uplatnil u všech uvedených závodů vyjma Houšťky. Ta je pro mne trochu z ruky a tak se ve Staré Boleslavi z časových důvodů kávové menu nekonalo.

Do roku 2012 si přeji, abych se mohl alespoň na některá z uvedených míst jako závodník vrátit. A vám, kdo musíte ještě pracovat, přeji, ať se vám také jednou splní vaše přání, spojená s představou dnů na penzi.

Ladislav Dvořák, 4. prosince 2011